

אודיטוריום מוזיאון הכט

בית הספר לאמנויות
החוג למוסיקה

הקונצרט השישי במסגרת

סדרת הקונצרטים האוניברסיטאית תשע"ה (2014/15)

יום א', 26 באפריל 2015, בשעה 14:15, באודיטוריום מוזיאון הכט

קונצרט

בנגינת

אנסמבל ניקל

אנטואן פרנסואז, פסנתר

רואידרי מאניון, אלקטרוניקה חיה

בתכנית:

ג'ניפר וולש (Jennifer Walshe): *This is why people O.D. on pills* (2004) לפסנתר

אנטואן פרנסואז (Antoine Francoise) / רואידרי מאניון (Ruaidhri Mannion):

Hommage without permission (LMY) לפסנתר ממותקן ולאמצעים אלקטרוניים (2015)

צ'יוקו סלבניקס (Chiyoko Szlavnycs): *קונסטלציות I-III* לפסנתר ולגלי סינז (2011)

לואיג'י נונו (Luigi Nono): *...sofferte onde serene...* לפסנתר ולסרט מגנטי (1976)

משך הקונצרט כשעה ורבע

(Jennifer Walshe, נולדה ב-1974)

נולדה בדבלין (Dublin), אירלנד. למדה קומפוזיציה אצל ג'דס (John Maxwell Geddes) באקדמיה הסקוטית המלכותית למוסיקה ולדרמה, אצל וולאנס (Kevin Volans) בדבלין, והשלימה את לימודיה לתואר דוקטור באוניברסיטת Northwestern בשיקגו. מוריה העיקריים בשיקגו היו אמנון וולמן ופיסרו (Michael Pisaro). בשנת 2000 זכתה בפרס המוסיקה קרניכשטיין (Kranichstein) המוענק בקורסי הקיץ הבינלאומיים למוסיקה חדשה בדארמשטט (Darmstadt), גרמניה. בשנת 2003/04 פעלה בשטוטגרט (Stuttgart) בזכות מלגה מטעם Akademie Schloss Solitude, ובשנת 2004/05 התגוררה בברלין בזכות מלגה מטעם DAAD. בשנים 2006-2008 הייתה מלחינת בית במחוז מדרום לדבלין במסגרת In Context 3. ב-2007 הוענקה לה מלגה מטעם הקרן לאמנויות בנות-זמננו בניו-יורק, וב-2008 זכתה בפרס המוסיקה על-שם פרטוריוס מטעם משרד המדע והתרבות של הולנד. ב-2009 התגוררה בוונציה כאורחת של הקרן על-שם קלאודיו בוזיול (Claudio Buziol). וולש מרצה באוניברסיטת ברונל (Brunel) בלונדון ומתגוררת בלונדון ובחבל רוסקומו (Roscommon) באירלנד. יצירותיה מבוצעות ומשודרות ברחבי העולם, במטב המסגרות ועל ידי אנסמבלים נודעים. היא מופיעה גם כאמנית-קול, המתמחה בטכניקות הפקה קולית חדשות, וכן כמאלתרת (בין היתר, בדואו שלה, Ma La PPert, עם טוני קונרד (Tony Conrad)). יצירותיה ראו אור על גבי תקליטורים בהוצאות שונות.

מן ההנחיות לפרטיטורה: "למד כיצד לרכוב על סקייטבורד (skateboard), גם אם באופן פרימיטיבי."

רעיון אחד, גובה צליל אחד, שביל אחד. כיצד לשנות פעולה גופנית למסע צלילי.

(ג'ניפר וולש)

אנטואן פרנסואז

Hommage without permission (LMY)

לפסנתר ממותקן ולאמצעים אלקטרוניים (2015)

(Antoine Francoise, נולד ב-1987)

רואידרי מאניון

(Ruaidhri Mannion, נולד ב-1985)

ביוגרפיות – ר' עמוד אחרון של התכנייה.

היצירה היא פרויקט מתמשך לפסנתר ממותקן (prepared) ולאמצעים אלקטרוניים. פרנסואז ומאניון מנסים לפתח גישה אישית לרעיון של מוסיקה סטטית. הפסנתר מוכן מראש ב'מגרות' נפרדות. כל תחום של המקלדת מוכן כך שכיוון הכלי ישתנה ויאפשר להפיק תהודה של צלילים בעלי תדירויות גבוהות, ועם זאת, כל אותן 'מגרות' מספקות גוון-צליל ייחודי משלהן.

כל חלק מגיב באופן שונה לנגינה הפעלתנית מאוד ולצבירה של תבניות העוברות דרך מסננים אלקטרוניים מסוימים, ובכך נוצרת מוסיקה שניתן להשוות לציור – כזאת שאפשר להתבונן בה מכל זווית, להיסחף פנימה והחוצה, מן הצבע הסטטי הכללי שלה ואל הפרטים הקטנטנים של החומר.

(אנטואן פרנסואז ורואידרי מאניון)

(Chiyoko Szlavnik, נולדה ב-1967)

נולדה וגדלה בטורונטו, קנדה, ומ-1998 מתגוררת בברלין, גרמניה. למדה באוניברסיטת טורונטו ובאופן פרטי אצל ג'יימס טני (James Tenney). חיברה יצירות למגוון רחב של כלי-נגינה וצירפה אליהם, לעתים קרובות, גלי סינז. תופעת הפעימות (beating) מרכזית בעבודותיה, ומוארת על-ידי השימוש המיוחד שלה בצלילים סטטיים, בגליסנדי, בשיטות כיוון שונות ובשילוב אמצעים אלקטרוניים.

החל ב-2003 נעשו רישומים לנקודת המוצא של תהליכים קומפוזיטוריים. ב-2009 החלה ליצור בתחום ה-Visual art. מאז נשמעים רישומיה בקונצרטים, והמוסיקה שלה מוצגת בתערוכות באירופה ובאמריקה הצפונית.

היצירה חוברה בהזמנת הפסנתרן הקנדי איב אגואיין (Eve Egoyan), בעקבות העניין שגילה בשימוש שאני עושה ביצירות שלי ברישומים. באותה עת בחרתי ברישומים יוצאי-דופן בעבודתי: במקום רישומי הקו הרגילים, המתארים "דמויות מופשטות", אופקיות ומוארכות, בחרתי סדרת רישומים שחלקו בסיס אחד – תבנית נקודות על דף נייר. המרתי את הנקודות שבתבנית בגובה-צליל. בתהליך העבודה חשתי צורך ליצור וריאציות שיצרפו את הפסנתר וגלי הסינז באופן שישתרע מחומר דליל ביותר עד פיתוח צפוף. בכל אחת משלוש היצירות הקצרות נוצרות פעימות (beating) בין גובהי הצליל המשווים של הפסנתר לבין גלי הסינז, שכיוונם מבוסס על יחסים, בין צלילים שאינם-אוניסונו לבין גלי הסינז. נראה כי פעימות אלה מעוררות תרחיש-שמע שהן נשמעות בו כתהודה של פסנתר, שגובהה משתנה. לפסנתרן נתונה דרגה מסוימת של חופש ביחסו לחומר, וביכולתו לעצב היבטים מסוימים של היצירה במהלך ביצועה.

(צ'יוקו סלבניקס)

(Luigi Nono, 1924-1990)

נולד בוונציה. החל ב-1941 למד אצל מליפיריו (Gian Francesco Malipiero). ב-1946 הכיר את מדרנה (Bruno Maderna) והחל ללמוד אצלו. ב-1946 ביקר עם מדרנה בקורס הניצוח של שרן (Hermann Scherchen) בוונציה. ב-1950 השתתף לראשונה בקורס הקיץ הבינלאומיים למוסיקה חדשה בדארמשטט (Darmstadt). ב-1952 נעשה חבר במפלגה הקומוניסטית האיטלקית. ב-1955 נשא לאישה את נוריה, בתו של ארנולד שנברג. ב-1958 נסע לגרמניה המזרחית, לפראג ולפולין, ב-1962 – לברית-המועצות, ב-1965 לארצות-הברית, וב-1967 לארצות באמריקה הלטינית. בשנים 1976-1979 התלבט התלבטויות קיומיות עקרוניות ביחס לדרכו הקומפוזיטורית. מיד אחר כך התחיל בעבודה באולפן הניסיוני למוסיקה אלקטרונית בפרייבורג (Freiburg), גרמניה, ופיתח "תיאטרון-מוסיקה חדש" תוך שימוש ניכר באלקטרוניקה. נפטר בוונציה.

את היצירה (בקירוב: ...גלים שלווים עתירי-סבל...) חיבר נונו עבור הפסנתרן מאוריצי פוליני (Maurizio Pollini), על ספה של תקופה חדשה בקומפוזיציה שלו, ואחרי היצירה הבימתית *Al gran sole carico d'amore* (באור השמש העזה כבדת-האהבה, 1972-1975). מעייניו של המלחין נתונים להתפתחותה של תהודה ולדעיכתה, ולשם כך נעשה שימוש דיפרנציאלי בקלאסטרים (אשכולות-צליל) ובסוגים שונים של הקשה על קלידי הפסנתר ושל הפעלת הדוושות שלו. הצלילים

שהוקלטו מראש ועובדו אלקטרונית, הצלילים האלקטרוניים וצלילי הפסנתר משלימים ומעצימים את אלה, ומשמשים אלה לאלה הדים (מאחרים) והדים מקדימים. במלאכת הקומפוזיציה נשזר ממד של יגון על בני-משפחה של נונו ושל פוליני שמתו במהלך העבודה על היצירה. ביצירה נוכחת גם תמונת הסאונד של ונציה, עיר מגוריו של המלחין. הוא כתב: "בביתי בוונציה מצלצלים הפעמונים השונים בדרכים שונות, ומשמעויות שונות מגיעו לאזנינו דרך קבע, ביום ובליל, מבעד לערפל או באור השמש. הם מצביעים על חיים בלגונה, על הים. הם קריאות לעבודה ולהרהורים, אזהרות. והחיים נמשכים שם בכאב ובחיוניות של 'האיזון של הפנימיות העמוקה' – כפי שאומר קפקא."

(יובל שקד)

אנסמבל ניקל

אנסמבל ניקל נוסד ב-2006 על ידי נגן הגיטרה ירון דויטש ונגן הסקסופונים גן לב. הוא פועל במתכונת של רביעייה קאמרית ובה סקסופון, גיטרה חשמלית, כלי נגינה ופסנתר. ההרכב עוסק בביצוע מוסיקה חדשה. יצירות נכתבות במיוחד בשבילו והוא מבצע בכורות של מלחינים ותיקים וצעירים כאחד (פיליפ אורל, מרק אנדרה, סיון כהן אליאס, ראובן סרוסי, חיה צ'רנובין ועוד).

קונצרטים של אנסמבל ניקל נערכים בישראל במרכז למוסיקה ע"ש פליציה בלומנטל בתל-אביב ובאוניברסיטת חיפה. האנסמבל השתתף בפסטיבלים למוסיקה חדשה (דונאואשינגן, דארמשטט ועוד); הפיק בשנים האחרונות את "צליל מעודכן" – פסטיבל וקורס קיץ בינלאומי להלחנה ולביצוע של מוסיקה חדשה, ואירח בישראל סולנים ומלחינים מחו"ל.

(רוני ברנר)

אנטואן פרנסואז למד בשווייץ ובבריטניה – פסנתר אצל קוקר (Paul Coker), סולומון (Yonti Solomon), בול (Andrew Ball), וו (Ashley Wass); סקסופון אצל אסטופה (Laurent Estoppey); וקמפוזיציה אצל אוליבה (Michael Oliva). עם סיום לימודיו בקולג' המלכותי למוסיקה בלונדון הוענקה לו מדליית הזהב היוקרתית על-שם טאגור (Tagore) עבור כישרונו הבולט ומסירותו למוסיקה. כיום הוא מופיע ברחבי אירופה כסולן, כנגן קאמרי, ועם אנסמבלים ותזמורות, ומלמד פסנתר (ובמיוחד מוסיקה בת-זמננו לכלי) במוסד שבו למד.

רואידרי מאניון הוא מלחין אירי ומתגורר בלונדון. כיום הוא לומד לתואר שלישי בקולג' המלכותי למוסיקה בלונדון, בהדרכתם של ד"ר קול (Jonathan Cole) ונונו (Gilbert Nouno) מ-IRCAM, פריס. מאניון הוא גם אמן מבצע של מוסיקה אלקטרונית. כמלחין וכמבצע הציג את עבודותיו בפסטיבלים נכבדים רבים ועבד עם מוסיקאים בולטים.

הקונצרט הבא:

יום שלישי, 28 באפריל 2015, 19:00, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, אולם 207
מוסיקה בת-זמננו לקול ולפסנתר, בביצוע ברכה קול, מצו-סופרן, ועמית דולברג, פסנתר

הקונצרט הבא ב"סדרת הקונצרטים האוניברסיטאית":

יום ראשון, 10 במאי 2015, 14:15, אודיטוריום מוזיאון הכט
שירי אוכל ורעב, בביצוע דניאלה סקורקה, סופרן; אשרי שגב, טנור; גיא פלץ, בריטון; ועידו אריאל, פסנתר

לקבלת הזמנות לכל אירועי בית הספר לאמנויות – קונצרטים, תערוכות והצגות –
כתבו בבקשה ל- gmmichal@univ.haifa.ac.il והצטרפו לרשימת התפוצה.

בית הספר לאמנויות, אוניברסיטת חיפה

המשכן לאמנויות, אוניברסיטת חיפה

